

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

22.10.2008

B6-0556/2008 }
B6-0559/2008 }
B6-0563/2008 }
B6-0565/2008 }
B6-0569/2008 } RC1

WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI

zgodnie z art. 115 ust. 5 Regulaminu złożyli

- Hans-Peter Mayer, Bernd Posselt, Jürgen Schröder, Eija-Riitta Korola, Tunne Kelam oraz Tadeusz Zwiefka, w imieniu grupy politycznej PPE-DE
- Pasqualina Napoletano, Alain Hutchinson oraz Thijs Berman, w imieniu grupy politycznej PSE
- Renate Weber, Fiona Hall, Frédérique Ries, Marielle De Sarnez, Sophia in 't Veld oraz Marios Matsakis, w imieniu grupy politycznej ALDE
- Raül Romeva i Rueda, Marie-Hélène Aubert, Margrete Auken oraz Jean Lambert, w imieniu grupy politycznej Verts/ALE
- Eoin Ryan, w imieniu grupy politycznej UEN

zastępujący tym samym projekty rezolucji złożone przez następujące grupy polityczne:

- ALDE (B6-0556/2008)
- PSE (B6-0559/2008)
- Verts/ALE (B6-0563/2008)
- PPE-DE (B6-0565/2008)
- UEN (B6-0569/2008)

w sprawie Konga: starcia na wschodnich obszarach przygranicznych Demokratycznej Republiki Konga

RC\749401PL.doc

PE413.368v01-00}
PE413.371v01-00}
PE413.375v01-00}
PE413.377v01-00}
PE413.381v01-00} RC1

PL

PL

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie Konga: starcia na wschodnich obszarach przygranicznych Demokratycznej Republiki Konga

Parlament Europejski,

- uwzględniając rezolucję z dnia 21 lutego 2008 r. w sprawie Kiwu Północnego,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 stycznia 2008 r. w sprawie sytuacji w Demokratycznej Republice Konga (DRK) oraz na temat gwałtu jako zbrodni wojennej, a także uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie nieprzestrzegania praw człowieka w DRK,
  - uwzględniając rezolucję Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP–UE z dnia 22 listopada 2007 r. w sprawie sytuacji w Demokratycznej Republice Konga, w szczególności we wschodniej części kraju, oraz jej wpływu na sytuację w regionie,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie reakcji UE na sytuacje charakteryzujące się brakiem stabilności w krajach rozwijających się,
  - uwzględniając komunikat Komisji skierowany do Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów pt. „Strategie reagowania UE na sytuacje niestabilności – podejmowanie działań w trudnych warunkach na rzecz zrównoważonego rozwoju, stabilności i pokoju” (COM(2007)0643) oraz załączony doń dokument roboczy służb Komisji (SEC(2007)1417),
  - uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych nr 60/1 z dnia 24 października 2005 r. w sprawie wyników światowego szczytu 2005 roku, a zwłaszcza jej ustępy 138–140, poświęcone kwestii odpowiedzialności za ochronę ludności cywilnej,
  - uwzględniając oświadczenie Rady z dnia 10 października 2008 r. w sprawie sytuacji we wschodniej części DRK,
  - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że walki między armią kongijską, wojskami rebeliantów zdymisjonowanego generała Laurenta Nkundy, bojownikami Demokratycznych Sił na rzecz Wyzwolenia Ruandy, a także wojskami ugandyjskiej Armii Oporu Pana doprowadziły do trwających już wiele miesięcy cierpień ludności cywilnej we wschodnich prowincjach DRK,
- B. mając na uwadze, że podczas ciężkich walk w okolicach granicznej wioski Rumangabo w pobliżu miejscowości Goma rebelianci generała Nkundy opanowali strategicznie ważny obóz wojskowy, co umożliwiło im zdobycie broni i zaopatrzenia,
- C. mając na uwadze, że zgodnie ze sprawozdaniami UNHCR na nowo podjęte walki w Północnym Kiwu spowodowały liczne ofiary i doprowadziły do wysiedlenia 100 tys. osób oraz mając na uwadze, że pojawiają się również doniesienia o setkach martwych ciał wrzucanych do rzeki i 50 tys. przesiedleńców po ciężkich walkach z udziałem Armii Oporu

RC\749401PL.doc

PE413.368v01-00}
PE413.371v01-00}
PE413.375v01-00}
PE413.377v01-00}
PE413.381v01-00} RC1

Pana w prowincji Ituri,

- D. mając na uwadze, że od czasu zawarcia w dniu 23 stycznia 2008 r. porozumienia pokojowego z Gomy miały miejsce masakry, gwałty na małych dziewczynkach, matkach i kobietach w podeszłym wieku, przymusowe wcielanie cywilów i dzieci do sił zbrojnych, a także liczne inne poważne nadużycia i naruszenia praw człowieka, których we wschodniej części DRK dopuściły się zarówno grupy rebeliantów Laurenta Nkundy, bojownicy Demokratycznych Sił na rzecz Wyzwolenia Ruandy, jak i sama armia kongijska,
- E. mając na uwadze, że Misja ONZ w Demokratycznej Republice Konga (MONUC) dysponuje mandatem na podstawie rozdziału VII karty ONZ, który uprawnia do użycia wszelkich niezbędnych środków w celu powstrzymania prób użycia siły przez obce lub kongijskie grupy zbrojne, zwłaszcza byłe ruandyjskie siły zbrojne i bojowników Interahamwe, co wiązałoby się z zagrożeniem procesu politycznego, oraz w celu zapewnienia ochrony ludności cywilnej w przypadku bezpośredniego zagrożenia przemocą fizyczną,
- F. mając na uwadze obietnice stopniowej demobilizacji i zobowiązanie do zawieszenia broni, podjęte w Gomie podczas konferencji na rzecz pokoju, bezpieczeństwa i rozwoju oraz przewidujące zawieszenie broni przez wszystkie strony konfliktu, rozbrojenie wszystkich sił pozarządowych, powrót i ponowne osiedlenie się wszystkich wysiedleńców we wschodniej części DRK oraz wdrożenie tymczasowego mechanizmu kontroli zawieszenia broni,
- G. mając na uwadze, że armia kongijska nie dysponuje możliwościami kadrowymi, technicznymi ani finansowymi niezbędnymi do wykonywania swoich zadań we wschodnich prowincjach DRK, co odbiera jej zdolność do ochrony ludności i ponownego zaprowadzenia pokoju,
- H. mając na uwadze, że znalezienie politycznego rozwiązania kryzysu we wschodnich prowincjach DRK ma decydujące znaczenie dla umocnienia pokoju i demokracji oraz promowania stabilności i rozwoju w regionie z myślą o dobrobycie całej ludności zamieszkującej region Wielkich Jezior Afrykańskich,
- I. mając na uwadze, że cechą charakterystyczną toczącej się od czterech lat wojny domowej w regionie jest systematyczne rozkradanie bogactw kraju zarówno przez sprzymierzeńców, jak i wrogów rządu Konga,
- J. mając na uwadze, że w wyniku działań wojennych kilka organizacji humanitarnych zostało zmuszonych pod koniec 2007 r. do zawieszenia działalności, natomiast ośrodki zdrowia nie otrzymują już zaopatrzenia lub zostały opuszczone przez personel medyczny,
- K. mając na uwadze, że znaczna poprawa zdrowia i zmniejszenie śmiertelności w całej Demokratycznej Republice Konga, a zwłaszcza w prowincjach wschodnich, będzie wymagać lat niesłabnącego zaangażowania i znacznych inwestycji finansowych zarówno ze strony rządu Konga, jak i wspólnoty międzynarodowej,
- L. mając na uwadze, że zgodnie z doniesieniami pracowników organizacji humanitarnych miejscowa ludność i przesiedleńcy we wschodnich prowincjach DRK są coraz słabsi i że trwające walki uniemożliwiają organizacjom humanitarnym dostęp do niektórych obszarów

pilnie potrzebujących pomocy żywnościowej i medycznej,

- M. mając na uwadze, że niedożywienie stanowi kolejny aspekt skrajnie trudnej sytuacji, w jakiej znalazła się ludność zamieszkująca obecnie wschodnie prowincje DRK, oraz mając na uwadze, że dane zgromadzone przez organizację Lekarze bez Granic w ramach realizacji programów pomocy medycznej przedstawiają alarmujący obraz skali niedożywienia we wschodnich prowincjach DRK,
- N. mając na uwadze, że UE stanowczo potępia niedawne oświadczenia Laurenta Nkundy, w których wzywa on do obalenia wybranego i prawowitego rządu DRK,
1. wyraża głębokie zaniepokojenie ponownym rozpoczęciem walk między armią kongijską a odradzającymi się bojówkami w Kiwu Północnym i uprzednio spacyfikowanym regionie Ituri;
  2. wyraża głębokie oburzenie z powodu masakr, zbrodni przeciwko ludzkości i przemocy seksualnej wobec kobiet i dziewcząt, które mają miejsce od zbyt dawna we wschodnich prowincjach DRK i wzywa wszystkie właściwe organy krajowe i międzynarodowe, aby systematycznie pociągały sprawców tych przestępstw do odpowiedzialności, niezależnie od tego, kim są, a także wzywa Radę Bezpieczeństwa ONZ, aby w trybie pilnym podjęła wszelkie działania zdolne rzeczywiście zapobiec dalszym atakom na ludność cywilną we wschodnich prowincjach DRK;
  3. wzywa Narodowy Kongres Obrony Ludu (z fr. CNDP) do natychmiastowego i bezwarunkowego powrotu do uczestnictwa w procesie pokojowym, do czego zobowiązał się w styczniu 2008 r. w Gomie;
  4. wzywa wszystkie strony do przywrócenia rządów prawa i do położenia kresu bezkarności, szczególnie w związku z masowymi gwałtami na kobietach i dziewczętach oraz rekrutowaniem dzieci do wojska;
  5. wzywa rząd DRK do opracowania wraz z Ruandą i Misją Obserwacyjną Organizacji Narodów Zjednoczonych w Demokratycznej Republice Konga (MONUC) planu zidentyfikowania i schwytania przywódców ludobójstwa w Demokratycznych Siłach na rzecz Wyzwolenia Ruandy oraz zaproponować możliwość przesiedlenia w granicach Konga lub ponownej integracji w Ruandzie tym, którzy nie przyczynili się do ludobójstwa i wyrażają chęć demobilizacji;
  6. wzywa wspólnotę międzynarodową oraz Radę Bezpieczeństwa ONZ do wzmocnienia MONUC poprzez zapewnienie odpowiednich materiałów i pracowników, aby misja ta mogła wypełniać swój mandat, spełniając tym samym życzenie przewodniczącego MONUC Alana Dossa, wyrażone w Nowym Jorku po spotkaniu informacyjnym z Radą Bezpieczeństwa ONZ;
  7. przyjmuje z zadowoleniem fakt, że prezydent DRK oraz jego ministrowie publicznie wyrazili poparcie dla misji MONUC za jej wkład w bezpieczeństwo narodowe;

8. wzywa MONUC do zbadania oskarżeń dotyczących zмовы między armią kongijską a Demokratycznymi Siłami na rzecz Wyzwolenia Ruandy w sprawie kontroli nad lukratywnym handlem surowcami mineralnymi w Kiwu Północnym oraz do położenia kresu tej praktyce;
9. potwierdza swoje poparcie dla działań władz kongijskich mających na celu znalezienie politycznego rozwiązania kryzysu i wzywa wszystkie strony do przestrzegania zawieszenia broni;
10. zauważa z niepokojem, że oddziały ugandyjskiej Armii Oporu Pana zaatakowały w ostatnim czasie 16 miejsc we wschodniej części DRK (Dungu, Prowincja Wschodnia oraz prowincja Ituri), gdzie według danych UNHCR zginęło około 80 dzieci, potwierdzając obawy dotyczące nowej przymusowej rekrutacji dzieci do armii;
11. podkreśla, że w obecnych okolicznościach grupowanie ludzi według kryterium etnicznego w trakcie procesu wysiedlania stanowi potencjalne niebezpieczeństwo;
12. wzywa do stosowania zasady „zero tolerancji” w odniesieniu do przemocy seksualnej wobec kobiet i dziewcząt, stosowanej jako narzędzie walki, i domaga się nałożenia surowych sankcji karnych na sprawców tych zbrodni; zwraca uwagę na znaczenie dostępu do usług w zakresie zdrowia rodzczego oraz usług doradztwa w sytuacjach konfliktu i w obozach dla uchodźców;
13. wzywa wszystkie strony do dotrzymywania zobowiązań dotyczących ochrony ludności cywilnej oraz poszanowania praw człowieka, określonych w porozumieniu pokojowym z Gomy oraz komunikacie z Nairobi, a także do szybkiej realizacji tych zobowiązań;
14. wzywa rządy DRK i Ruandy do zaprzestania werbalnego okazywania wrogości, do powrotu do konstruktywnego dialogu i zakończenia konfliktu;
15. zachęca wszystkie rządy regionu Wielkich Jezior Afrykańskich do zainicjowania dialogu w celu koordynacji działań na rzecz zmniejszenia napięć i położenia kresu przemocy we wschodniej części DRK, zanim ten konflikt rozszerzy się na cały region;
16. wzywa Radę i Komisję do natychmiastowego wdrożenia na szeroką skalę programów pomocy medycznej i ponownej integracji dla ludności cywilnej we wschodniej części DRK, koncentrując się w szczególności na pomocy kobietom i dzieciom będącym ofiarami przemocy seksualnej, aby wyjść naprzeciw doraźnym potrzebom oraz przygotować się do koniecznej przyszłej odbudowy; zwraca uwagę na rolę kobiet w odbudowywaniu zniszczonych wspólnot;
17. wzywa prokuratora Międzynarodowego Trybunału Karnego do zbadania potwornych zbrodni popełnionych w Kiwu Północnym i Południowym oraz w prowincji Ituri od czerwca 2003 r. oraz do postawienia w stan oskarżenia osób za nie odpowiedzialnych; do osób tych należy zaliczyć głównych dowódców bojówek, którzy nie zostali jeszcze aresztowani, oraz ludzi odpowiedzialnych za masakry i przemoc seksualną;
18. wzywa do rzeczywistego wdrożenia mechanizmów kontrolnych, takich jak proces z

Kimberley, dotyczących świadectw pochodzenia zasobów naturalnych wwożonych na rynek UE;

19. zwraca się do Rady i do wszystkich państw członkowskich UE o udzielenie specjalnej pomocy ludności zamieszkującej wschodnie obszary DRK;
20. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, instytucjom Unii Afrykańskiej, wysokiemu przedstawicielowi ds. WPZiB, rządów i parlamentom państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu ONZ, Radzie Bezpieczeństwa ONZ, Komisji Praw Człowieka ONZ oraz parlamentom i rządów regionu Wielkich Jezior Afrykańskich.